

ning, afprøvning, parkering, klargøring, afskibning eller hjemtransport.

Endelig er der i reglens stk. 4 en bemyndigelse til Centralregisteret for Motorkøretøjer om – eventuelt på nærmere fastsatte vilkår – at give tilladelse, hvis et køretøj køres i transit direkte fra indførselsstedet til udførselsstedet, og hvis et køretøj, der efter en forsikringsaftale er stillet til rådighed for den pågældende person, efter at vedkommendes eget køretøj er havareret i forbindelse med kørsel uden for landet, køres direkte fra grænsen til bopælen og videre til afleveringsstedet.

Disse regler er efter min opfattelse i overensstemmelse med direktiv 83/182/EØF af 28. marts 1983 om afgifter i forbindelse med midlertidig indførsel af motorkøretøjer. Direktivet fastsætter, i hvilket omfang medlemsstaterne er forpligtet til at indrømme afgiftsfritagelse ved midlertidig indførsel af private køretøjer til såvel privat som erhvervsmaessig brug. Efter direktivet skal der generelt indrømmes afgiftsfritagelse her i landet for udenlandsk registrerede køretøjer, når de indføres midlertidigt hertil af personer, der ikke har bopæl i Danmark. Der skelnes ikke mellem ejede og lejede køretøjer.

Kommissionen foreslog i 1988 forskellige ændringer af direktivet – herunder en vis åbning i adgangen for fastboende til at anvende et udenlandsk registreret udlejningskøretøj i bopælslandet. De foreslåede ændringer blev afvist af Rådet i 1989.

I februar i år har Kommissionen igen foreslået ændringer af direktivet og herunder, at der gives fastboende i et medlemsland adgang til at anvende et udenlandsk registreret udlejningskøretøj i bopælslandet i indtil en uge eller i indtil 15 dage med henblik på genudførsel, hvis køretøjet allerede befinder sig i bopælslandet som led i en udlejningsaftale.

Som det fremgår af ovenstående, følger den eksisterende retstilstand af et rådsdirektiv, hvis gyldighed ikke er blevet anfægtet af Kommissionen eller andre. En ændring af direktivet kræver enstemmighed mellem medlemslandene, og indtil en sådan ændring måtte blive vedtaget af Rådet, må den bestående retstilstand i Danmark anses for at være i overensstemmelse med EU-reglerne på området.

Spm. nr. S 203

Til sundhedsministeren (20/10 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der sikres en bedre kræftbehandling ved forskning i og anvendelse af nye behandlingsmetoder?«

Begrundelse

Alt for mange dør hvert år af kræft. Sygdommen er blevet nutidens største dødsårsag. Selv om der arbejdes meget med forebyggelse i form af bedre kost m.v., bliver et stigende antal mennesker fortsat ramt af sygdommen. De traditionelle behandlingsformer med strålebehandling og kemoterapi er dels meget voldsomme mod patienten og langt fra løsningen i alle sygdomstilfælde.

Der foregår imidlertid kun meget lidt forskning i og anvendelse af nye behandlingsmetoder inden for det officielle sundhedsvæsen. Det til trods for, at der ofte foreligger meget fine helbredelsesprocenter inden for nye metoder. Med guldbehandlingen til gigtpatienter som eksempel er der metoder, som kommer frem og så faktisk virker.

Mange kræftpatienter har f.eks. alt for lavt indhold i blodet af titan, zink og mangan. En dansk læge har behandlet mere end 3.000 gigtpatienter med titanpræparater helt uden bivirkninger og med imponerende resultater. Samme læge har behandlet leukæmipatienter med zink, titan og manganpræparater også med imponerende resultater. Disse behandlinger koster kun ca. 500 kr. pr. måned og har ingen bivirkninger.

Den type fremskridt og udvikling i sundhedssektoren er der brug for i disse år, hvor budgetterne strammer. Derfor er det spørgerens opfattelse, at ministeren ved en særlig indsats kan sikre, at de nye behandlingsmetoder kommer ind i sundhedsvæsenet og ikke blot afvises som fup. Sagen om guld til gigtpatienter viser jo, at der er en vej for disse behandlingsmetoder.

Svar (4/11 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Dødsfald forårsaget af kræft er ved at være en af de hyppigste dødsårsager i Danmark. En udvikling som i vid udstrækning kan forklares